

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

na skutek skargi Spółdzielni Mieszkaniowej "W." w W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt V Ca (...), wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "W." w W.
przeciwko Miastu W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 grudnia 2016 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza na rzecz m. W. od skarżącej kwotę 2400,-
(dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w W. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 czerwca 2015 r. ustalający bezskuteczność wypowiedzenia opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste w ten sposób, że ustalił wysokość opłaty rocznej należnej od dnia 1 stycznia 2012 r. na kwotę 7000,52 zł oraz ustalił, iż Spółdzielnia Mieszkaniowa jest zobowiązana do jej wniesienia w kwocie 4745,54 zł w 2012 r. i w kwocie 5875,53 zł w 2013 r., oddalił apelację m. W. w pozostałej części i rozstrzygnął o kosztach procesu.

W skardze powódka wniosła o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zw. z art. 238 k.c. oraz art. 4 ust. 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali i wskazała, że poniosła szkodę w kwocie 17.972 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarżący jest zobowiązany do wykazania wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto iż każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie

od innych (postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, nie publ.).

Przytoczenie podstaw skargi, a więc wskazanie konkretnych przepisów prawnych i sposobu ich naruszenia, pozostaje w wyłącznej kompetencji skarżącego i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów przemawiających za ustaleniem, które przepisy prawa materialnego lub postępowania zostały zdaniem skarżącej naruszone.

Wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c. nie spełnia wskazanie przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, bo obowiązek przytoczenia podstaw skargi oraz podania przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, dotyczy odrębnych elementów konstrukcyjnych skargi i wskazanie tylko jednego z nich nie jest wystarczające, nawet jeżeli w ocenie skarżącej, w obu przypadkach wskazaniu podlegałyby te same normy prawne. Nie ma także podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody, wyrządzonej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Niezbędne jest bowiem dokonanie wyodrębnionego wywodu i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze wskazaniem, że już nastąpiła oraz określeniem czasu jej wystąpienia, zakresu, rozmiaru oraz wykazaniem istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem. Wymogu tego nie spełnia wskazanie przez powoda, że szkoda wyraża się określoną kwotą z tytułu nowej opłaty za użytkowanie bez wyjaśnienia czy jest to różnica pomiędzy wysokością dotychczasowej opłaty i opłaty nowej, czy wysokość nowej opłaty, czy została już poniesiona i za jaki okres oraz uprawdopodobnienia i uwiarygodnienia tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów. Uprawdopodobnienie rozpatrywane jest bowiem nie tylko w aspekcie celu, którym jest przekonanie organu decyzyjnego o istnieniu stanu wskazanego przez skarżącą, ale również w aspekcie środków, które usprawiedliwiają to przekonanie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC, nr 7-8, poz. 141). Skarżący powinien odwołać się do okoliczności, które znajdują potwierdzenie w materiałach dołączonych do skargi

albo znajdujących się w aktach sprawy prawomocnie zakończonej i wskazujących na poniesienie szkody.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), wobec czego orzeczono jak w sentencji, o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 5 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

jw